

Hugo Boreel

Ik ben Hugo Boreel en ik zit hier namens de stichting cultuurhistorisch fonds Boreel. We zijn in het Nationaal Archief waar het archief van de Stichting en dus eigenlijk het archief van de familie Boreel bewaart wordt. Ik zit achter een prachtig oud bureau, maar verder is het een buitengewoon onromantische omgeving vol archiefdozen en zoemende airco's om alles goed te kunnen bewaren. Ik zit hier achter een aantal stukken die uit het archief komen die de relatie van onze familie met de VOC aantonen.

Onze familiestichting is al eind 19^e eeuw opgericht. Toen de oudste tak in mannelijke lijn uitstierf, toen heeft een meneer Boreel deze stichting opgericht en daarin het archief wat blijkbaar altijd van oudste zoon op oudste zoon is overgegaan heeft hij aan de stichting overgedragen als mede een indrukwekkende portrettenverzameling die nog steeds eigendom is van de stichting. Toen meneer Willem Boreel overleed is dat archief overgedragen aan het Nationaal Archief omdat er stukken inzitten die voor het nationale historie van belang zijn.

De familie Boreel was in de zestiende, zeventiende eeuw een Amsterdamse regentenfamilie. Ik denk dat die families allemaal met de VOC te maken hebben gehad. Of dat nou als oprichter, advocaat, als financier, of uiteindelijk als begunstigde van de rijkdom die de VOC in Amsterdam gebracht heeft, dus in die zin heeft de familie heel veel met de VOC te maken. Hoe de relatie precies zit en of je altijd lid van de Admiraliteit, hoeveel je dan precies met de VOC te maken hebt, dat weet ik niet. Dat is meer voor de historici, maar laat ik het zo zeggen, in de tijd van de regenten behoorde onze familie tot de Amsterdamse incrowd en heeft dus heel veel met de VOC te maken gehad.

Het is altijd verrassend als er bijzondere stukken uit zo'n archief komen en ik vind het heel bijzonder om hier een benoeming te zien dat Willem Boreel benoemd wordt tot advocaat van de VOC. Het is moeilijk te lezen, het is perkament handschrift, maar met hulp van de experts zijn we er toch achter gekomen dat we het hier over een arbeidscontract of over een benoeming hebben. Zijn handtekening staat eronder, het jaartal ben ik vergeten, maar ik dacht 1682 als ik me goed herinner. Het is toch heel bijzonder om achter een stuk te zitten dat 350 jaar oud is, goed leesbaar is, goed bewaard is en wat met je familiehistorie te maken heeft. Het feit dat mijn voorvaderen van tien generaties geleden verstandige, slimme, misschien financieel handige dingen hebben gedaan en daar door een voor een deel rijk van zijn geworden, is interessant, is leuk om te weten, maar ik word er niet anders door. Ik vind het moeilijk om persoonlijke trots of schaamte te voelen over iets dat 300 jaar geleden is gebeurd. Daar ben ik niet bij betrokken geweest. Je zal dat toch altijd moeten zien in die tijd van toen.